

flæskesvær, som jeg skyllede ned med postevand. Det lykkedes at holde dem i mig.

Fællesskabet er i smadder – ego-vennerne vil hverken låne eller indsamle penge til en ven i nød. Er det rigtige venner?

Jeg kommer ikke til at tørste, der står coke- og øl-sjatter på bordene og der er rent postevand i hanerne.

Men sulten gnaver, maven knurrer og giver sure opstød. Madlysten overdøver alle andre lyster – også sexlysten. Jeg er totalt hjernevasket, kan kun tænke på mad, næsten.

Fandt en dåse tun, som nogen har gravet ned i teltet – nok som nødration – og den har jeg overlevet på i dag.

Så syner: *Der står et bord, dækket med alle mine livretter – og mor serverer ...*

Bare et glimt af en slatten regnorm får tænderne til at løbe i vand – jeg overvejer seriøst at grave et bundt op og grille som mini-pølser.

Skal jeg flygte hjem??? Mor savner mig, og jeg kan se festivalen i tv, mens hun serverer hjemmelavet mad.

Mad er en menneskeret ...

Hvorfor sulte og blive gasset i en koncentrations-lejr?

No man! Sådan en festival er en survival-test fyre skal igennem! Kun de stærkeste overlever. Dem vil jeg høre til!

Bad, bad timing!

Bullshit! Jeg lignede et skelet og stank af sved, tis, bræk – og *gå væk piger*.

Måske min lugt tiltrak hende? Måske mit skoldede bryst?

Troede først, *hun* var et febersyn – men hun var sq real.

Jo, det var min elskede exkæreste, Vippe. Bub! Selv om hun havde været forklædt i burka, ville jeg have genkendt hende.

Hun kom gående lige mod mig. Shinet op, super-smart, pletfrit dress – blændende tandpasta-smil. Vipstjerten, trippende, vuggende, smukkere end i mine mest berusede drømme.

Hvordan Fanden kan man se så checket ud efter flere dage på en hed festival?

Hun kom lige mod mig – uden at gennemskue mig. Jeg indsnusede hendes svedduft – strejfede hendes bh

...

»Hands off!« Hun tjattede ud efter mig – uden at genkende mig.

Jeg svedte som et vandværk, savlede, fik sure opstød, benene blev stive, ordene hang fast på den ru tunge. Men Diller havde fået færten af den ægte vare – og Han livede sq op.

Med grimasser og rusten stemme stammede jeg: »Det er mig ... Lille nørd!«

»Hej? Jamen, er du på festival?« Vippe tog solbriller og smil af: »Åh! Jamen, *du* er rædselsfuld!« Hun virrede med hovedet, sniffede, nøs, vendte det hvide ud af sine brune øjne, stak mig med en spids albue – og smuttede væk i mængden.

Skønheden og uhyret. Adjøff – for ever – søde skat.

Det har kun taget mig en uges tid at bryde mig selv ned. Jeg kommer hjem som et vrage – hvis jeg overlever?

Men bare synet af Vippe har tændt en gnist: Jeg *vil* udrenses!

Der var lang kø ved brusebadene, og de ville ikke lukke sådan en smittefarlig, lortebunke ind.

Jeg gik til badesøen, smed tøjet og sprang i.

Gys, det opklarede hovedet, som langsomt kom i svingninger! Diller krympede, selv om jeg svømmede mellem nøgne piger, som sprøjtede på mig. Jeg kunne sikkert have fået en fræk deal men altså ...?

Jeg er blevet renlig, og lugter ikke så slemt. Jeg er dødsulten, må have mad for at komme til kræfter.

Har holdt udsalg for at skaffe penge.

Det er så hot, at jeg ikke har brug for min sovepose. Men ingen vil købe den, den er slimet af ølsjatter og stinker af bræk og prut.

Jeg har solgt mit regntøj og mine gummistøvler til spotpris – i følge vejrudsigten bliver der ikke brug for det.

Køberen var sikker på, at jeg havde stjålet det – og pruttede mig i bund.

Jeg solgte min returbillet hjem fra Roskilde for en tier – køberen mente, den måske var falsk.

Pengene er gået til en maxi-burger, en pose matador-mix og en discount-cola. Bøvs!

Men hvordan får jeg mad i morgen?

Samlede plastkrus og dåser i hård konkurrence med andre samlere.

Jeg er ikke så hurtig. Det lykkedes mig kun at få fat på tre dåser og fire krus – det ene er revnet, så det ville de ikke betale pant for.

I stedet for at bruge pengene på en pose energitomme chips, satsede jeg alle syv kroner på flaskespil.

Der var fire med, så jeg kunne firdoble og tjene til at blive overmæt.

Jeg fik lov at snurre ølflasken ... og bad for første gang i mit liv Vor Herre om held.

Han syntes åbenbart ikke, jeg havde fortjent det – jeg mistede alt, så Han skal ikke regne med at konformere mig. Jeg er helt sikker på, at de snød, men jeg kunne ikke gennemskue hvordan?

Man kan ikke have held i både spil og kærlighed, sagde en eller anden klog mand. Jeg har bare ikke held i noget! Det *er* sq da ikke retfærdigt!

Gik tiggergang med en tom dåse – og påstod at jeg var blevet frastjålet alle mine penge.

Flipperne er ikke så menneskevenlige, som i de gode gamle hippie-dage. De fleste er mistænksomme og mener, at tiggere misbruger pengene til sprut eller stoffer.

Ok, jeg lignede en savlende alkoholiker, som sparede sammen til en øl – men dem skal man vel også hjælpe?

Nogle fulde piger ville betale mig for at synge første vers af: *»Du er ikke som de andre, du er noget for dig selv ...«* på ét ben.

De sagde, jeg sang både forkert og falsk – men de fik deres grin og gav fem kroner.

Til grin for piger – for penge. Så dybt er jeg sunket!

En romkugle koster 6 kroner. Men da konen i kugleboden så mine sultne øjne, gav hun mig én for 5 kroner.

Den gav et sukker-kick, så jeg har styrke til at skrive. Jeg vil holde liv i bloggen med mine sidste krampe-trækninger ...

En social-supporter spottede mit forpinte ansigt og udslukte blik. Han mente, jeg var til fare for mig selv – og ville klippe mit armbånd og sende mig hjem på festivalens regning.

Det ville nok være det fornuftigste ...?

No man – jeg er ikke en looser. Skjulte kræfter vældede op i mig – og da socialisten vendte ryggen til for at tilkalde nogle udsmidere i sin walkie, stak jeg af.

En overfed pige (type som min søster), så mit glubske blik.

Kødbollen gav mig sin halve pølse og savlet i hendes coke. Hun var sygepleje-typen, der var ude på at redde svage fyre – og derefter udnytte dem. »Vil du have mere?« Hun så på mig som en drage, der ville sluge mig.

Jeg havde kun lyst til at fylde maven – ikke appetit på hende. »Tak søster – jeg må videre.«

Folk efterlader burgerrester, pølseender, afgnavede pomfritter og brød – men jeg er i hård konkurrence med måger, duer og gråspurve, som er hurtige til at rydde bordene.

Brugte mine sidste kræfter på at slæbe mig til Brugsen i Roskilde.

Storforbrugerne rullede rundt med overfyldte indkøbsvogne.

Flere afpillede fyre luskede rundt og lurede. Man kan ikke se sig mæt på tætpakkede hylder og fulde kølediske.

Jeg blev lækkersulten og overvejede at hugge en snicker, et kinderæg eller bare en pose gedelorte.

TYVERI MELDES TIL POLITET, stod der på store skilte. Under festivalen er der mange butiksdetektiver på arbejde og kameraer i loftet afslører butikstyre.

Nej, jeg ville ikke arresteres – og have en plet på min straffeattest, så jeg aldrig kan få et job.

En Brugs-dame med ternet forklæde delte smagsprøver ud – små brød med sødt syltetøj fra *Den gamle Fabrik*.

Jeg nåede at spise fem, før hun bad mig finde et andet spisested.

Regeringen sender masser af fødevarer til de fattige i ulande, som er ligeglade med danskerne. Men ingen, INGEN, uddeler bare en slatten rød pølse til de mange unge udsultede danskere på festival.

Slæbte mig tilbage til campen.

. . . . Hvis I ikke hører mere fra mig her på bloggen, har jeg solgt Laptop. Den er min sidste livline – men jeg kan blive nødt til ofre den for selv at overleve.

Måske er dette min sørgelige slutning? Men det glæder mig, at jeg med denne blog overlever i Space ...